

Po pasauli pasižvalgus

Maršalai, prokurorai ir raketos

Rokosovskis, Žukovas ir Malinovskis

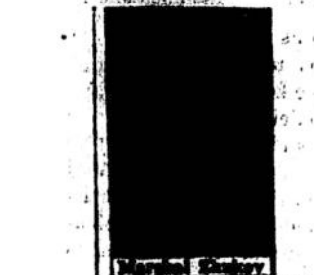
Templantis Turkijos ir Sirijos nesuapratimams, Maskva gaudina turkus, jų pasienyje pradėjo karinės pratybas, kuriuose naudojami ir atominiai ginklai. Taip pat rajonui, kuris yra prieš Turkiją ir Iraną, Maskva pasakydė ir naują karinį vadą, kadaise lenkams paskolintą ir paskiau su nemalonumais atsiimtą maršalą Rokosovskį.



Leonidas Brežnev

Šis pakasymas Europos spaudoje buvo suprantas, kaip Maskvos pasiruošimas visokiems galimams, bet daugiausia gaudinimui. Rokosovskis paskutiniame kare aktyviai dalyvavo frontuose ir turįs nemažą patirtimą. O taip pat ir partinių postūrių tikimas komunistinėje partijoje.

Bet dar labiau šis savaitės visus nustebino paties karo ministerio maršalo Žukovo pakasymas. Juk dar taip masiniai visi tikino, kad maršalas Žukovas esąs dabar pats galingiausias Maskvoje, kad tik jo malonata valdžioje būtų ir pats Kruščiovas. Buvo nuomonė, kad su laiku maršalas Žukovas susitvarkys su savo konkurentais ir komunistinė diktatūra galinti būti pakeista karine diktatūra.



Nikita Chruščiovas

Kaip iš tikrųjų yra su Žukovu, Maskva sąmoningai laiko paslaptį. Jurguslavijos komunistinė spaudo tuoj paskelbė, kad maršalas Žukovas dabar būsiąs premjeras vietoj Bulganino. G. Bulganinas užima Vorosilovo dabar turimą bereikiamą prezidentystę. Vorosilovas išleis į pensiją. Laikraščiai išnešant atėjo iš Londono žinia, kad Žukovas išprašytas ir iš komunistų partijos centro koulto prezidiumo. Ir jei taip, tai Kruščiovas sugėbė Žukovą sutvarkyti. Yra palaidota viltis, kad jis dar galis būti Maskvos ambasadorium Amerikoje, kaip buvo pradėta spėlioti.

Maršalą Žukovą pakeitė maršalas Malinovskis, taip pat paskutiniojo karo didvyrio, patį komunistų laikomas nemažiau pasiaukėjusiu ir už patį Žukovą. Bet už Žukovą jis skaitomas tuom, pranašesnis, kad jis esąs be kompromisinių komunistas, linkęs besąlygiškai priimti visus partijos įsakymus.

Maršalo Malinovskio atėjimas į karo ministerius laikomas, kaip komunistinio primato kariuomenėje naujas pabrėžimas. Esą, tuo lyg norima vakarėžiama atskirti, kad Maskvoje komunistinė

diktatūra karine diktatūra nebūsi pakeista.

Vyriausio prokuroro ateistatidinimas

Dar nelabai senai vyriausias prokuroras Brownell buvo pareikšęs, kad jis tose pareigose būsiąs tiek, kiek norėsiąs prezidentas Eisenhoweris. O štai jau įvykęs jo ateistatidinimas ir naujojo prokuroro skiriamas buvęs jo pavaduotojas W. Rogers.

Yra nuomonė, kad Brownell nuvertė negrįžti Little Rock įvykiai, į kuriuos jis labai nemaloniai įmanevavo patį prezidentą. Taip pat labai nepalankiai įmanevavo ir respublikonų partinius reikalus pietų valstybėse.

Pasitraukęs vyr. prokuroras buvo didelis Eisenhowerio rėmėjas, gi naujasis esąs didelis viceprezidento Nixono bičiulis. Iš to daroma išvada, kad labai sustiprėsianti viceprezidento įtaka. Einama net toliau ir sakoma, kad tai geras ženklas Nixonui, nes jis galis būti nominuotas būsimuose rinkimuose į prezidento postą.

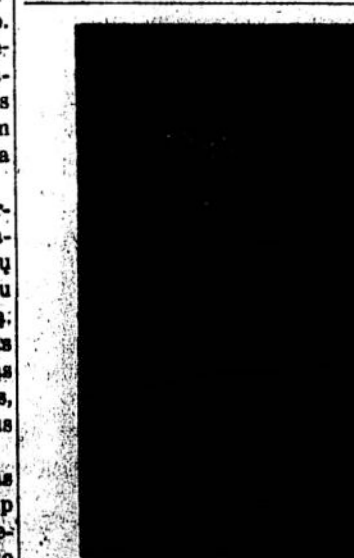
Pagaliau, neužmirštama priminti, kad naujai skiriamas vyr. prokuroras yra pietietis. Manoma, kad ateityje galios būdų, kokios pasidarys dabar dėl prievartinės segregacijos, ir bus galima išvengti. Pietietiams vis bus lengviau su pietietiais susikalbėti.

Ir pagalau raketos...

Pasirodo, kad jau taip blogai nebuvo, kaip kai kas bandė prapasausti, kada rusai paleido savo Sputniką. Buvo tad, tyrtų, nuomonė, kad JAV labai atsilikusi raketų gamyboje. Bet tos tvirtos nuomonės dabar, kada amerikiečiai pradėjo vieną po kitos vis mandresnes raketas šaudyti, pradėjo keistis į gerąją pusę. Tie nauji bandymai parodė, kad dirbta rimtai ir daug atsiekta.

Naujųjų JAV raketų vertinimai pripažįsta, kad amerikiečiai yra daug padarę. Ir jei pagrindinių reikalių tvarkytojai būtų žiūrėję sovietinės propagandos tikslą, norint pasaulį įtikinti, kad tik jie esą pirmieji, amerikiečiai tikrai jiems tą ginklą būtų iš rankų išėmusę. Ir už tai, kad sovietams buvo atiduota propagandinė pirmenybė, nemažai pakaltinamas ir buvęs gynybos sekretorius Wilsonas.

Naujas raketos bandant rimčiau susirūpinta ir jų apsauga nuo šnipų, kurie labai atstropiai surenką naujausius davinius ir sugeba pasiųsti Maskvai. Gal ir šiuo atveju išeis į gerą.



JAV vyr. prokuroras Herbert Brownell (dešinė) sveikina savo kolegą William Rogers.

TAUTINIO AKADEMINIO SAMBORIO NARIAMS

Kolegos!

Ligi šiol neturėjome tautinės ideologijos periodinių leidinių, išnešančių dažniau negu kartą per savaitę. Įvairiomis prigimimis kėlėme tautinės minties spaudos sudaršinimo klausimą.

Todėl su dideliu pasitenkinimu sveikiname Vilties Draugijos valdybos iniciatyvą nuo 1958 m. pradžios leisti Dirvą du kartus per savaitę.

Dažnesnį ir stipresnį leidinį leisti reikalauja ne tik tautinė mūsų ambicija, bet ir gyvas reikalas turėti efektingą priemonę dažnesnei ir objektyviai informacijai mums pateikti, o taip pat ir tautinei ideologijai intensyviau plisti.

Lietuvių Tautinio Akademinio Samborio vyr. valdyba todėl kviečia Samborio skyrių valdybas, visus Samborio narius ir visus tautinės minties akademikus aktyviai įsijungti į Vilties Draugijos tautinę ideologiją sudaryti jai sąlygas sustiprinti ir padidinti Dirvą.

S. Švedas, A. Silijūnas, Dr. J. Paplėnas, Dr. A. Verbickas, G. Žukauskiemė.

Lietuvių Tautinio Akademinio Samborio vyr. valdyba.

IŠ VISUR

• Prezidentas Eisenhoweris ir ateistatymo įstatymų planuoja 70 milijonų dolerių biudžetą. Iš jų virš 38 milijonų numatys kariniams apsaugos reikalingams. Taip pat planuojamas ir mokesčių sumažinimas nuo asmeninių pajamų.

• Italijos komunistų vadas Togliatti užklauso Italijos užsienio reikalų ministerio, kad jis pasiūlytų, ką Italijoje veikia 80 JAV pasiuntinybės narių ir 400 tar-nautojų.

• Prezidentas Eisenhoweris pasirašė gruodžio mėn. įvyksiančios NATO konferencijos Pariziuje asmeniskai dalyvauti. Taip pat panašų pažadą davė ir Kanados min. pirm. Diefenbaker.

• Prancūzai įklimpo ir negali sudaryti vyriausybės. Ir socialistų vadas Mollet pralaimėjo 290 prieš 227 balsus.

• Iš JAV kariuomenės dalinių, esančių Vokietijoje, per aštuonis šiu metų mėnesius, buvo pasišalinę 176 kareiviai, gavę pabėgėlio vardą. Tai daugiausia visokių prasikaltimų dalyviai.

• Vakarinės karinės jėgos, esančios Berlyne, pravedė karinius pratimus Gruenvaldo parke. Komunistų tuos karinius pratimus savo visuomeni bandė pristatyti, kaip naują pasiruošimą sugrįžti Berlyną.

• Egiptas atidaro Sueso kanalą įstaigą Šveicarijoje. Ji bus Zueriche.

KADA GIMINIS SIBIRE IR LENKIJOS

Daug kas interesuojasi, ar lietuviai, kurie yra ištremti į Sibirą ir Lenkiją, turi savo giminių, gali persikelti į Lenkiją. Į tokį klausimą mes gavome šį atsakymą:

— Klausiate, ar lietuviai iš Sibiro atvykę į Lenkiją. Tai patinus klausimas, bet retkarčiais tokie įvykiai atsitinka. Dabar Lenkiją turi grįžti visi prieškariniai piliečiai, bet tik lenkų ir žydų tautybės. Tokia savo kilmę jie turėjo įrodyti arba vietoje kur dabar gyvena, arba jų gimines bei pažįstami pas notarą Lenkijoje. Jei tik yra kokių nors minėtų galimybių, reikia bandyti. Kaip ten bebūtų, Lenkijoje žmonės gyvena daug laisviau.

VOKIETIJOJE MIRE LAIKRAŠTININKAS JONAS GRIGOLAITIS

buvęs aktyvus tautinių organizacijų narys, mūsų tautišką koncentracijos stovyklose ir iš ten išėjęs pakaupta sveikata.

Čiurlionio vardo galerija jau veikia

Į tremties meno istoriją spalio 20 d. įrašytas naujas įvykis. Chicago's Jaunimo Centro patalpose atidaryta Čiurlionio Vardo Galerija. Įvykis atžymėtas gausia programa.

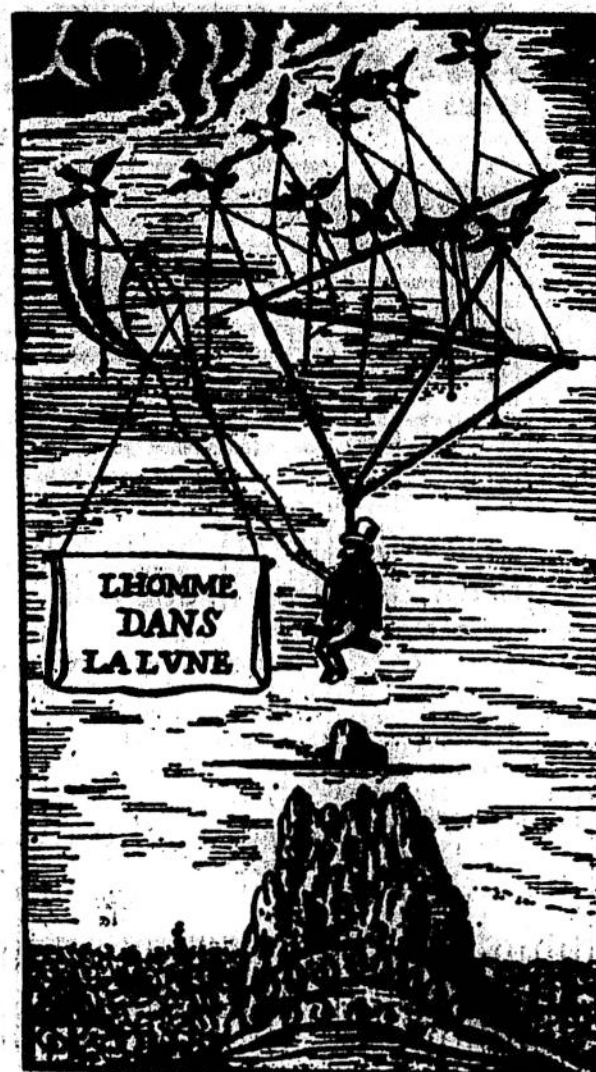
A. Paukščio smuiko rečitalis

Iškilmės pradėtos smuikininko Alfonso Paukščio koncertu. Jis pateikė M. K. Čiurlionio, W. A. Mozarto ir B. Dvariono kūrinius. Smuiku antravo koncerte grotus Čiurlionio du preludus.

Alfonso Paukščio rūpestingai paruošė programą ir ją išplėdė labai atsidėjęs. Tik ji buvo per ilgą. Jos būtų pakakę atskiram koncertui. Kai kurie Dvariono kūriniai, kad ir įdomūs, tačiau atstauti rusų vyksais, geriau būtų tikę ne šiai, o kurtai kitai progai.

Programos vedėjas B. Račkankas papasakojo M. K. Čiurlionio biografinius bruožus. Čiurlionis sukūrė keletą šimtų kūrinių, bet tikslus jų kailius ir šandieną nežinomas. Žymi jo darbų dalis esanti Lenkijoje. Kūrėjas dirbo labai vargingomis sąlygomis. Patė gaminosi dažus, o tapė daugiausia ant popieriaus. Pini-gų neturėjęs nei dažams nei drobei. Atsisakydavo visų garbinių ir gerai apmokamų vietų, kad galėtų atsidėti kūrybai.

Apie dvilypę Čiurlionio kūrybą — komponavimą ir tapybą — kalbėjo dail. A. Rūkštelė. Jis pabrėžė faktą, kad M. K. Čiurlionis turėjęs retą dievišką dovaną, suteiktą vienam asmeniui: muziko ir dailininko talentus. Jie vienas kitą veikė ir papildė. Ir todėl Čiurlionio tapyboje matome preliūdus, sonatas, fūgas. Savo kūryboje jis siekė išryškinti gėrio ir blogio kovą žmoguje. Jo kūrinių dvelkia tautinė dvasia. Dalyvių buvo šimtai pasveikin-



1638 metais žmonės taip pat galvojo apie kėlonę į mėnulį. Ir tada ta kėlonė buvo taip suprantama, kaip paveikslė dailininkas išpašė.

Kilimo buvo iš Mažosios Lietuvos. Mirė eidamas 55 metus amžiaus. Paliko žmoną Lidiją, dabar gyvenančią Muenchene, Vokietijoje ir du vaikus: Janiną ir Arvydą, gyvenčius Rochesteryje, N. Y. Vaikai neseniai buvo nuykę į Vokietiją ten gyvenančių tėvų aplankyti.

Jonas Grigolaitis yra išvargęs platų veiklos barą, ejęs įvairias atsakingas pareigas, buvęs kelių laikraščių redaktoriaus, Artimiausiu laiku mes duosime velionio gyvenimo ir darbų platesnę apžvalgą.

Pasirašius Čiurlionio Vardo Galerijos atidarymo aktą, į dalyvius kalbėjo Lietuvos konsulas dr. P. Daužvardis. Jis dėkojo iniciatoriams už gražų sumanymą įsteigti kultūrinę oazę, kuri stiprins lietuviškumą ir prisidės prie Lietuvos laisvinimo ir turinimo. Perkirpęs kaspiną, dr. Daužvardis oficialiai atidarė galeriją. Dail. A. Varnas nutraukė drobę nuo Čiurlionio portreto, jo paties (Varno) nutapyto galelijos atidarymui. Sugiedotas Tautos Himnas.

[Patalpų savininkų — lietuvių jėzuitų — vardu sveikino kun. Borevičius. T. Blinstrubas pasveikino Chicago's Hetuvių tarybos ir Liet. bendruomenės apygardos valdybos vardu.

Pirmoji paroda

Pirmąją meno parodą galerijoje atidarė dail. A. Skupas. Joje dalyvauja: A. Skupas, J. Kaminskas (mirus), Z. Kolba, J. Lukošienė, M. Markulis, A. J. Mosgers, J. Mulokas, B. Murinas, J. Paukštienė-Dobkevičiūtė, J. Pautienius, A. Rūkštelė, M. Šileikis, G. Trečiokaitė, J. Trišys, V. Valčaitis, A. Varnas, Vl. Vi-jieikis, E. Walaitis. Be to, du kūriniai atstovauja Lietuvos dailininkus. Dr. A. Montvidas parodoje išstatė Jono Šileikos rašytojos Žemaitės portretą, o dr. K. Drangelis Antano Žmuidzinavičiaus Regėjimą. Jie yra tų paveikslų savininkai.

Iš viso šioje pirmoje galerijos parodoje pateikta 104 kūrinių. Dominuoja aliejus ir akvarėlė. Yra keli skulptūros darbai ir keli statinių projektai.

Darbas ne vienai dienai

Amerikos lietuviai dailininkai, susibūrę Chicagoje į menininkų klubą, atliko labai konkretų darbą, kuris nesibaigia laikiniu efektu. Tai permanentinis didelių jų pastangų vaisius, siekias suteikti ir apsaugoti laisvajai ateities Lietuvai jos vaikų kūrybą. Ši nauja kultūrinė institucija, tikėjime, galės patarnauti ir kitam mūsų tikslui: sudominti mūsų jaunimą lietuvių meno laimėjimais ir paskatinti jį įsijungti jaunąja lietuvių kūrėjų karta, kaip šiose iškilmėse galėjo džiaugtis veteranas Adomas Varnas, kalbėjęs atidarymo akte vyresniųjų dailininkų vardu.

J. Paplėnas

Tai ne koks jodas linksmintojas, bet pirmasis Maiajų Federacijos ambasadorius Dr. Ismail Raham prie Baltųjų Rūmų, įtelkęs skiriamuosius raštus.

P. S. Galerijos steigėjas savivadina lietuvių Amerikiečių Me-nininkų Klubu. Jis įstaigose inkorporuotas kaip Lithuania-

PENKI IŠ 179 JAU ATSILIEPĖ

Tautininkų spaudoje 50 metų sukakčiai atžymėti ir Dirvos dukartiniam leidimui per savaitę paremti, iš laukiamų 179, penki jau atsiliepė.

Tie pirmieji penki yra:

1. Inž. E. Bartkus iš Chicago.
2. Inž. Z. Rekašius iš Detroito.
3. Tautinės Sąjungos Clevelando skyrius.
4. Dr. Gurskytė-Paulienė iš Detroito ir
5. Dr. J. Bartkus iš Chicago.

Ji visi, padidindami savo įnašus, į Vilties Draugiją įmokėjo po \$100.00.

Mums ypač malonu, kad pirmieji du yra jaunosios tautininkų kartos energingi veikėjai. Tai dabartinis Tautinės Sąjungos pirm. inž. E. Bartkus ir inž. Z. Rekašius, elektros specialistas, universiteto lektorius ir Dirvos bendradarbis.

Tautinės Sąjungos Clevelando skyrius, papildomai į Vilties Draugiją įnešdamas \$100, iš viso jau yra įnešęs \$1000. Tai vienietais iš Tautinės Sąjungos skyrių tokiu stambiau įnašu paremęs Vilties Draugijos darbą, ypač pradžioje, perkant Vilties Draugijos namus.

Dr. Gurskytė-Paulienė yra čia gimusi ir mokslus išėjusi lietuvaite, nepaprastai daug padėjusi tremtiniam keltis į JAV ir čia kurti. Ji, turėdama pačiam Detroito mieste centre gydymo kabineta ir labai daug savo pratikios darbo, vienok randa laiko dalyvauti ir lietuvių visuomeninėse veiklose.

Atsiųstam laiške ji rašo:

Mielas DIRVOŠ Redaktorium, perakabinti! Viso Rastenio straipsnis apie tautininkų ir Amerikos lietuvių Tautinės Sąjungos centro valdybos skatinimą "Ivykdykim visų mūsų norą", labai apdžiugulė, kad "DIRVA" bus leidžiama šadaštaitai. Tačiau džiaugiamos ir jaunojo mato. Reikalinga ir konkre-ti pagalba. Jausdamas savo pareigą priskirti prie lietuviškos tautinės spaudos ugdymo ir palaikymo, siunčiu kulkį auką \$100.00 (šimtas dolerių).

Linkiu geriausios sėkmės leidėjams ir redaktorium, E. Gurskytė-Paulienė, M.D.

Dr. Juozas Bartkus yra vyresnės kartos tautininkų veikėjas, aktyviai veikęs Lietuvoje, gyven-damas Vokietijoje ir dabar čia — JAV. Jis, kad ir būdamas vyresnio amžiaus, atvykęs į JAV tuoj vėl pradėjo mokytis, iš naujo išlaikė medicinos praktikalį reikalingus egzaminus ir atidarė savo gydymo kabineta.

Atsiųstame laiške rašo:

[Jomus p. V. Rastenio straipsnis apie tautininkų spaudos 50 metų sukak-tį paskatino mane jau neatsiliejant įvykdyti mano sprendimą — pakelti Vilčiai įnašą dar 100 dolerių. Tegul ir mano trigrasnis prisidės prie Dirvos pavertimo du kart per savaitę einančiu laikraščiu. Tai, siųsdamas čekį linkiu Vilčiai stiprėti, kad sudarytų realias sąlygas Dirvai gerėti, dažnėti ir plačiai plisti tarp lietuvių, išsibarsčiusių po visus kontinentus.

Pradžią gera. Tų 179 aukoto-jų, prieš 50 metų Vilčiai sudėju-sių po 100 rublių, atminimas pri-simenamas ir vertai pagerbia-mas. Mes tikime, kad greit atsi-lieps ir kiti. Juk tai mūsų — tautininkų garbės reikalas.

American Art Club. Lietuviška-sis variantas nėra šimtaprocen-tinis angliškojo atitikmuo. Bet jis netgi nebūtinai, ir nevisada yra galimas. Ar nebūtų tikslin-giau klubą vadinti Amerikos Lie-tuvių Menininkų Klubu? Kol dar šaknys negiliai, pasitiksinti ne-būtų sunku. J. P.

Raudonieji viduramžiai

APDUMOJIMAI APIE KELIĄ IS ROJAUS I PRAGARĄ...

Šiuo pavadinimu Londono lietuviškoji spaustuvinė pradėta rinkti J. Girdžiaus-Klausučio (alapyvardis) parašyta knyga. Pardavime ji pasirodys lapkričio mėn.

Raudonieji Viduramžiai turės apie 300 puslapių. Spausdinimas Europoje telks galimybių knygos kainą, palyginus su JAV-se leidžiamų lietuviškų knygų kainomis, nustatyti labai žemą. Apie šios knygos įsigijimo galimybes informuosime kituose Dirvos numeriuose.

Kas tai yra Raudonieji Viduramžiai? Jei norėtumėte duoti jiems pasąrašą, kaip kad įsėmė XVIII-jo šimtmečio rašytojai, tai galėtumėte pvy. sakyti, kad tai yra "apmėlyjimai apie vienos idėjos išsivystimą" arba "apdumojimai apie kelį iš rojaus į pragarą" arba dar "kronika apie tai, kad nereikia eiti su velniu grybauti".

Raudonieji Viduramžiai yra plačiosios publicistikos veikalas, kuriame J. Girdžiaus-Klausučio pirmoje eilėje pateiktas skaitytojui lietuviškoje spaudoje dar nebuvusio išsamumo reportažą apie akivaizdžiausius komunizmo reiškinius. Pirmoje eilėje vadinamas "politybas".

Šios iliustracijos pateiktos originalių dokumentų, "politybų" protokolų ir jų užkulisų citavimu. Tačiau tai yra tik viena pusė. Visas tas iliustracijas, imtas iš įvairiausių autentiškų šaltinių, autorius sujungia į tam tikrą sistemą, kurioje jis vysto savąjį komunistinį žmogumo aiškinimą. Tam tikros paralelės vedimas su juodžiausiais Viduramžių laikotarpiais suteikė ir pačiai knygai jos pavadinimą.

Nebūna per daug pasakyta, jei tvirtinsime, kad šis leidinys bus vienas iš stambiausių įrašų lietuviškos antisovietiškos literatūros. Dar daugiau, galima net tvirtinti, kad ir tarptautinėje literatūroje tokių veikalų, kur tiek sistematiškai, remiantis faktais, būtų analizuojama Kremliaus absoliutizmo esmė, nėra tiek daug.

Tačiau šis veikalas turės dar ir kitą labai svarbų plusą. Jis parašytas specialiai ne akademiškai, ne teflininkų salos, rimtos kalbos stiliume. Autorius pateikia savo darbą nepaprastai gyvoje temperamentoje, sarkazmu ir šaunumu išmargintoje kalboje. Tai nėra knyga vien siauram, aukšto išsilavinimo intelektualų rateliui.

Raudonieji Viduramžiai, ne-nuklaidami į pigų populiarumą, yra veikalas, skirtas visiems. Tai buvo specialia autoriaus pastanga, nes kova su komunizmu išsispres bevien intelektualinėje plotmėje, bet tik tada, kai visos lietuviškos bei kitų tautų masės įsijamoms.

kad kova prieš komunizmą yra masių sąjūdis prieš naująją išnaudojimo klasę, prieš raudonąjį feodalizmą, prieš tokį politinės valdžios ir totalinio ūkinio išnaudojimo absoliutizmą, kurį šiandien pasaulis turi Kremliaus pavidale ir kokio istorijos būvyje dar nėra buvę.

Ir kaip tik šia prasme J. Girdžiaus-Klausučio Raudonieji Viduramžiai bus lietuviško spausdinto žodžio pavidale šiuo metu bene pati geriausia "d e v a n a" komunizmui 40-ųjų spalio

revoliucijos metinių proga.

Raudonieji Viduramžiai, kaip gal niekur kitur lietuviškoje literatūroje, net su mažiausiu įtikinamumu pavaizduojama, kas liko iš tų nuodirdžių vilčių, kurias apgantas masės brandino savo širdyse 1917 metais Rusijoje ir kitur. Raudonieji Viduramžiai yra publicistinė dabarties istorijos kronika ir drauge originalus, lietuviško autoriaus plunksnos pateiktas, visiems lietuviams patrauklus ir uždegantis komunizmo fenomeno komentaras.

Šio leidinio pasirodymo lietuviškų knygų rinkoje tenka laukti su dideliu susidomėjimu.

K. D.

MŪSŲ JAUNIMAS SKINIASI NAUJUS KELIUS

Jau antrą kartą Dirva spausdina mūsų energingo jaunuolio Povilo Jasjukonio, besiveržiančio į naujas mokslo aritis, įdomius rašinius. Šį kartą jis skaitytojus, ypač jaunuosius, informuoja filmų mokslo galimybėmis.

Ta pačia proga mes skaitytojus plačiau supažindiname ir su pačiu Povilu Jasjukonu. Red.

Povilas Jasjukonis gimė 1932 m. liepos mėn. 9 d. Kaune. Pradžios mokslo išėjo Lietuvoje. Kaip ir daugelis lietuvių, taip ir jis, antrąjo pasaulinio karo pasirodyme su tėvais ir broliais atkarijo vakarinėje Europoje. Lankė Wuerzburgo, Schweinfurto, Schwab. Gmuendo ir Vasario 16-tosios lietuvių gimnazijas Vakarų Vokietijoje tremtinių stovyklose.

1950 metais V. Vokietijoje pradėjo leisti ir redaguoti religinio turinio jaunimo laikraštį Jaunimo Ratelis, kuris, kitų redaguojamas, dar pasirodė ir šiandien, tik kitu vardu, būtent Svečias.

1950 metais atvyko į JAV ir apsigyveno Los Angeles mieste. 1952 metų pradžioje įstojo į Pietų Kalifornijos Universitetą, kurio metu pradėjo filmų gamybą bei išsagejojimas ir sutvarkymas lietuviškos filminės medžiagos, atvežtos dar iš Nepriklausomos Lietuvos.

Povilas Jasjukonis taip yra vienas iš pranešėjų Los Angeles lietuvių radijo programose. Jau antrius metus transliuoja seriją, pavadintą Lietuviškoji Scena, kurioje naudojamos originalios ištraukos iš lietuviškų koncertų, vietos muzikinių pajėgų, chorų, solistų bei instrumentalistų. Ne-naudojamos plokštelės.

Povilo Jasjukonio pasirošimas filmų darbu, neabejotina, jį nuves į filmų gamybos plotus. Džiaugdamiesi jo energija, linkim toje srityje daug laimėti visų mūsų džiaugimui ir garbei.

Dabar patis laikas užsisakyti DIRVĄ!

radė vakarinėje Europoje. Lankė Wuerzburgo, Schweinfurto, Schwab. Gmuendo ir Vasario 16-tosios lietuvių gimnazijas Vakarų Vokietijoje tremtinių stovyklose.

1950 metais V. Vokietijoje pradėjo leisti ir redaguoti religinio turinio jaunimo laikraštį Jaunimo Ratelis, kuris, kitų redaguojamas, dar pasirodė ir šiandien, tik kitu vardu, būtent Svečias.

1950 metais atvyko į JAV ir apsigyveno Los Angeles mieste. 1952 metų pradžioje įstojo į Pietų Kalifornijos Universitetą, kurio metu pradėjo filmų gamybą bei išsagejojimas ir sutvarkymas lietuviškos filminės medžiagos, atvežtos dar iš Nepriklausomos Lietuvos.

Povilas Jasjukonis taip yra vienas iš pranešėjų Los Angeles lietuvių radijo programose. Jau antrius metus transliuoja seriją, pavadintą Lietuviškoji Scena, kurioje naudojamos originalios ištraukos iš lietuviškų koncertų, vietos muzikinių pajėgų, chorų, solistų bei instrumentalistų. Ne-naudojamos plokštelės.

Povilo Jasjukonio pasirošimas filmų darbu, neabejotina, jį nuves į filmų gamybos plotus. Džiaugdamiesi jo energija, linkim toje srityje daug laimėti visų mūsų džiaugimui ir garbei.

Dabar patis laikas užsisakyti DIRVĄ!

Dabar patis laikas užsisakyti DIRVĄ!

Dabar patis laikas užsisakyti DIRVĄ!

Prieš 50 metų Hollywoodo kaimo tvarte buvo sukamas pirmasis filmas

Spalio mėnesio 17 d. Los Angeles miesto Prekybos Rūmai viename ištaikingiausių miestų viešbuty surengė šaunius pietus paminėti 50 metų sukaktį čia klestinčios filmų pramonės. Pietuose su Kalifornijos gubernatorium dalyvavo daug filmų žvaigždžių, tos pramonės magnatų, rašytojų, menininkų ir kt.

Dabar Los Angeles miesto apylinkėse klestinti su 500.000-000 dolerių metinės apyvartos pramonė čia savo istorijos pirmą dieną žymi 1907 m. spalio mėn. 17 d., nes tą dieną į Los Angeles, po ilgos kelionės traukiniu, iš Chicago atvyko du vyrukai. Jų geri atsiliepimai apie Kalifornijos klimatą ir kitas sąlygas filmavimui kaip tik ir buvo tuo akstinu, kuris Amerikos Rytuose jau gerokai išsiplėtusią filmų pramonę pradėjo stumti į Vakarų, į Los Angeles miestą.

Tai buvo tūlas Francis Boggs, filmų direktorius ir Thomas Persons — filmuotojas. Jie negalėdami užbaigti Chicagoje pradėto

filmo "Grafas Monte Christo", 1907. 10. 17 d. atvažiavo į Los Angeles pažiūrėti ar tai negalėtų padaryti čia, kad nereikėtų laukti sekantios vasaros, jei vėl būtų filmuoti Chicagoje.

Čia oras buvo toks puikus, tiek daug mėlno dangaus, saulės, žalsvo vandens ir puikių laukų bei kalnų, kad juodu dar tą pačią dieną Hollywoodo kaime išsinuomavo tvartą (tuo laiku čia nieko daugiau ir nebuvo kaip tik keli stambesni ūkiai ir neužmątomai plotai nedirbamos ir negyvenamos žemės). Jame ir pradėjo darbą. Kai baigė filmą grįžo į šaltą, apšarmojusią ir suodinę (jau tada) Chicago ir ten parodė savo darbą — visi buvo sužavėti. Jų filmoje buvo užfiksuoti puikūs Kalifornijos gamtovaizdžiai ir puikus darbas. Tai buvo pasiektas tik esant nepaprastai geroms klimatinėms sąlygoms.

Nuo čia ir prasidėjo filmų pramonės kėlimasis iš Rytų į Vakarų. Ir dar daugiau — kūrimas visai naujų studijų.

Pirmoji kino studija čia buvo pastatyta 1910 m. Paskul jau kita — 1911 m., vėliau 1913 m. ir t.t. ir t.t.

Šiandien, čia Los Angeles miesto apylinkėse, yra net 20 kino studijų, kurių metinė filmų pramonės apyvarta siekia 500-000.000 dolerių, su šimtais "žvaigždžių" — gaunančių pasakiškus atlyginimus, su tūkstančiais darbininkų, direktorių, tarnautojų, rašytojų, menininkų, techniškių specialistų ir "armijomis" įvairaus pagalbinio personalo.

Pats Hollywood — yra Los Angeles miesto dalis, kaip kad pav. Sančiai buvo Kaune. Filmų studijos yra išmėtytos po plačias Los Angeles miesto apylinkes. Pačiame Hollywoodo jų vos kelios. Taip pat ir "žvaigždės" gyvena daugiausia už jo ribų. Daugiausia jų gyvena kitoje Los Angeles miesto dalyje — Beverly Hills vadinamoje.

Hollywood vardas yra kilęs nuo apylinkės kalnuose augančio "holly" augalo (tam tikra palmių rūšis).

KADA YRA LAIKAS
ATSIGAIVINTI,
PASITARNAUK
TIKTAI AMERIKOJ
UGNIM VIRTU
ALUM



Stroh's turi skonį, kuriuo negali prilygti kitas Amerikos alus, nes Stroh's Amerikoje vienintelis ugnim verdamas alus... kas duoda geriausį skonį iš geriausių malonumų.

Jums patiks

yra šviesesnis!

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Mich.

Dabar už vietines kainas!

KETURI SUŠITIKIMAI

VENGRIJOS SUKILIMO METINĖM SUEJUS

Trys savaitės iš 1956 m. rudens neužmiršamos. Su nerimu, kvapų sulaukdamas, pasaulis stebėjo nelygią vengrų kovą, žavėdamasis sukilusių didvyriškumu, bašėdamasis okupantų klasta ir žiaurumu, tačiau... nebuvo kam ištieti pagalbos rankos... Ir istorijai beliko užfiksuoti dar vieną tragediją.

Šis sukilimas prieš bolševikinį okupantą nebuvo pirmasis, tačiau už visus kitus, nemažiau didvyriškus ankstyvesnius sukilimus jis labiau išgarsėjo tik dėlto, kad jį galėjo stebėti ir atpažinti laisvojo pasaulio spaudos atstovai. Vienas jų buvo Ch. Wassermann, austras, kelerius metus buvęs Kanados radijo ir televizijos reporteriu, vėliau grįžęs Europon ir paskutiniuosius trejus metus drauge su žmona atlikęs kelionių į Rytų Europą. Prieš porą mėnesių Vokietijoje buvo paskelbti jo užrašai, pavadinti "Laisvės dienoraščiu", apimę 1956 m. įvykias Lenkijoje ir Vengrijoje.

Šių metų pradžioje, amerikėniam TIME pradžius darytis, ką paskelbti 1956 m. žymiausia amonybe, po ilgesnių svarstymų buvo parinkta ne kuro nors mokalininko, politiko ar kita kūrį garai pavardė, o bevandis Vengrijos Sukilėlis. Paremdami to parinkimo tikslingumą, sukilimo metinių proga tai pat norime paminėti nežinomą sukilėlį, quodami keletą fragmentų iš minėtos Ch. Wassermanno

knogos apie susitikimus su vienu eiliniu Budapešto gyventoju.

— Vertėjas

KELI BUDAPEŠTO VAIZDAI

Budapeštas, 1956. V. 5. — Atvykę Budapeštą, radome visai kitą komunistinės Vengrijos vaizdą, negu tikėjome. Įvažiavome į miestą, visai net nenujaušdami, kur mūsų viešbutis yra, nekaltant jau apie tai, kaip jį pasiekti. Vienoje nebuvo įmanoma gauti Budapešto miesto plano.

Kažkaip pasiekėme upę. Greičiausiai tai Dunojus, nutarėme. Radome platų tiltą ir pervažiavome į antrąjį krantą. Ten buvo plati gatvė su nedaugeliu automobilių, keletu tramvajų bei autobusų ir begaline pėsčiųjų srove žaigalviais.

Privažiavome prie žalgatvio ir nutaisėme bevilnišką minas. Pasisekimas didžiulis. Tuoj buvome apsupti gestikuluojančios ir besišypsiančios minios, kuri, atrodo, daugiau

domėjosi mūsų automobiliu, negu mumis pačiais: jis buvo iš visų pusių apžiūrinėjamas, tapnojamas, glostomas. Nežinodami net, kaip pasakyti žodį "prašau", iškišome galvas pro langus ir nuolat kartojome tuo pačiu žodžius: "Grand Hotel, Grand Hotel". Tuoj kažkas priėjo prie mūsų ir, temperamentingai gestikuluodamas, kažką pasakino. Mes buvome jam labai dėkingi, tačiau... jis kalbėjo vengriškai. Mes likome tokį pat gudrus, kaip ir prieš tai. Staiga išgirdome:

— What do you want?

— Was wollen Sie?

— Qu'est-ce que vous voulez?

Dabar jau bus lengviau. Tačiau nevisai. Mes gavome paaiškinimą kalbomis, kurias mes supratome, tačiau gatvių vardai mums visiškai nieko nesakė. Vienas pašalagus vyras išsitraukė popierio ir pieštuką ir pradėjo brailyti miesto planą. Tuo metu minia virto tikru judėjimo kilviniu. Du mėlynai uniformuoti policininkai prasiveržė ligi mūsų ir grubiai įsėkė miniai išsilaikyti. Niekas nekreipė dėmesio: policininkai, pamatę mūsų automobilių, sustojo, nusislysojo ir pasakė: "Szep!" — žodį, kuris turėjo reikšti ką nors gražaus.

Po to, kai naujai gautasis miesto planas mums dar kartą tiksliai išaiškinamas, mes nuvažiuojame tolyn, palikdami šūkaujantią, plojančią ir besijuokiančią minią.

Nepraėjus nė penkioms minutėms, mes vėl esame bevilniškai paklydę: atsidiuriame tuščioj nuošalioj gatvėj, kurioj nėra nei auto judėjimo, nei pėsčiųjų. Ką darysim dabar? Ir staiga — visažinanti, visagalinti valdžia šalia mūsų: didžiulis CIS limuzinas, kokius šėla matyti Vienoje rusų okupacijos metu, sustoja šalia mūsų. Užpakaliniai langai aklinai uždengti baltomis užuolaidomis, mes tematomė tik šoferį nublukusiu mėlynu kostiumu, marškiniais be kaklaraščio ir nešvaria kepure.

— Norite į Grand Hotel? — sušunka jis mums.

Aš linkteliau.

— Sekite mane, aš važiuoju ten.

Po poros minučių grįžtame tuo pačiu keliu per tiltą ir pasukame salon. Pervaziavę prižiūrimą parką, atsidiuriame ties viešbučiu. Limuzino šoferis apsisuka ir nuvažiuoja. Grand Hotel anksčiau tikrai buvęs labai

prabangus. Tačiau dabar bėra likęs tik šešėlis. Įrengimai sunykę ir sudužę, kilimai nudėvėti, visur stinga elektros lemputių, praeję daug metų nuo paskutinio dažymo.

Viešbučio tarnautojas, senyvas žmogus nudėvėtoji uniformoj, parodo labai abejingą veidą, kai pareikalaujame rezervuotų kambarių, kuriuos buvome užsakę per Vengrijos kelionių biurą Vienoje. Jis peržiūri sąrašus ir praneša, kad mums laisvų kambarių nesą.

Tada griebiusi ankstesnės patirties iš kelionių po Rytų Europą.

— Bet užsienių ministerija žino, kad mes atvykstame, — protestuoju.

Tarnautojo veidas staiga pasikeičia ir jis vėl pradeda vartyti sąrašus.

— Ak taip, užsienių ministerija, spaudos skyrius, žinoma! Mes turime jums kambarį.

— Aš niekada ministeriją nebuvau prašęs užsakyti mums kambarį.

Dairausi po salę. Čia yra keletas prekybinių iš Vakarų — juos pažinsi iš kalbos, portfelio ir drabužių. Jie sėdi, laukia; pasikui ateina vengrai, kurie moka atitinkamas kalbas, ir nuveda juos į rudus rusiškus Po-

JUOZAS J. BAČIŪNAS LIETUVIŲ SPAUDOS BARUOSE

JO SPAUDOS DARBO 50 M. SUKAKČIAI PAMINĖTI

VYT. ALANTAS



Kaip Vincas Kudirka, paskaitęs Basanavičiaus "Aušrą", susizadėjo su lietuvių literatūra, taip ir aš norėčiau jums, redaktorai ir laikraštininkai, slaptai pasisakyti, kad jau prieš 47 metus pajutau pagundos susizadėti Amerikoje su lietuviškais raidėmis, spaustuviomis, laikraščiais, knygomis ir leidyklomis. Ir tų savo "suzadėtinų" ligi šios dienos neapleidžiu, nors kartais kiek ir nusi-dėdamas "ištikimybę", nes, kai vedžiau žmoną, protarpiais gai-davau laiką ir kitokiems bizniam.

Taip rašo Juozas Bačiūnas "Lietuvių Dienose" gegužės mėn. 1954 m. Kadangi tais metais, kaip jis sako, sukako 47 m. kai "su-sizadėjo" su lietuvių spauda, tai šiemet, 1957 m. sukanka 50 metų kaip jis įžengė į Amerikos lietuvių spaudos barus.

Bačiūno vaikystės metai ir vėliau subrendusio vyro veikla yra glaudžiai susijusi su spaudos darbu. Todėl šia proga teks kiek stabtelėti ties jo vaikystės metais bei Bačiūnų kurimusi Chicagoje.

Bačiūno ryšiai nenutrūko su spauda net ir tada, kai jis pa-keitė savo verslą, būtent, įsigijo Tabor Farmą ir ėmė verstis va-sarviečių bizniu.

Tabor Farmoje 1928 m. jis įsirengė pilną spaustuvių su lino-tipu, automatine ir neautomatine spausdinama mašina ir kitais spaustuvių reikalingais reikmenimis. Jis pradėjo, kol naujais Ta-bor Farmos savininkas nebuvo taip plačiai įsitraukęs į vasarviečių verslą, savo spaustuvių jis atlikinėjo visokių spaudos darbus, spausdino knygas ir savo vasarviečių reklaminius leidinius.

Spaustuvių Tabor Farmos kieme tebestovi ir šiandien. Tai žemas, neperdidžiausias namelis, priklausantis mašinų, spaustuvių reikmenų ir daugybės spintelių, kurių stalėse sudėtos iš įvairių laikraščių bei žurnalų surinktos iškarpos, liečiančios Tabor Farmą ir kitas Bačiūno vasarvietes.

Žodžių, kai Bačiūnas susipažino su linotipu A. Olšausko spaustuvių 1907 m., taip su juo ir nebesiskyrė per visą savo gy-venimą. Ir reikia manyti, kad ir šiandien jis atsisėda už linotipo, nes Tabor Farmos reklaminių leidinių dalis spausdinama vietoje.

Jaunas Bačiūnas — Town of Lake parapilietis

Juozas Bačiūnas, esantis atvažiavo į Ameriką 1897 m. Jis tada ėjo ketvirtuosius metus.

Mums įdomu susidaryti bent apytikrą vaizdą, kokiose so-cialinėse, ekonominėse ir kultūrinėse sąlygose teko augti Juozukui atvykus į šį kraštą. Tačiau toks vaizdas susidaryti nelengva; nes žinios apie pirmųjų mūsų tautiečių kurimąsi Amerikoje yra labai skurdžios.

Man teko naudotis dviem šaltiniais: paties Bačiūno išmėty-tomis spaudoje atsiminimų nuotrupomis bei jo gyvų žodžių pasako-jimais ir 1954 m. pasirodžiusia knyga "Šv. Kryžiaus lietuvių parapijos 50 m. istoriniai bruožai".

Toje knygoje yra įdėtas straipsnis "Chicago ir pirmieji lie-tuviai". Jo duomenimis, 18 lietuvių atvažiavo į Chicago 1870 m. jų jau galėję būti apie keletą šimtų.

Straipsnyje pasakojama: "Pradžioje daugumas lietuvių bu-vo susitelkę šiaurinėje miesto dalyje, bet vėliau ėmė kurtis arčiau skerdyklų, kur buvo lengviau gauti darbą. Pačiame Bridgeporte tada dar nebuvo daug gyventojų. Halstedo ir Morgano gatvėse na-mai buvo reti. Gatvės negrįstos, pelkės, pavasarį sunkiai išvažiuo-jamos... Saligatviai mediniai, išdaugyti... Halstedo gatvėje tramvajų dar nebuvo. State gatvėje tramvajų buvo, bet traukiami grandinėmis, kurios tiesėsi tarp bėgių. Ashland gatvėje tramsva-jus traukė arkliai. Kai daugiau susėdavo keleivių, arkliai nebe-patraukdavo ir važiuojantieji išlipus tekdavo jį stumti. 47 gat-vėje taipgi buvo arkliais traukiami tramvajai. Iš Town of Lake nuvažiuoti į miestą imdavo gerą porą valandų... Gyvenimas buvo gana skurdus. Namai daugiausia mediniai. Darbininkų drabužiai paprasti, nors tada eilutė kainavo 5-7 dol., o už 10 dol. buvo galima gauti puikų paltą".

Kitame kalbamos knygos puslapyje pastebima, kad vieta, kur šiandien yra Šv. Kryžiaus parapija, 1890 m. atrodžiusi kaip pelkė. Todėl ta vieta ir buvusi pavadinta Town of Lake, Ežero Miestu.

1904 m. į Chicago atvyko iš Westvillės kun. Aleksandras Skripkus ir pradėjo organizuoti Town of Lake lietuvių parapiją.

Bačiūnai, atvykę į Chicago, apsigyveno besikuriančioje lie-tuvių kolonijoje. Kaip minėjau, jie atvažiavo į Ameriką 1897 m. Tuo būdu juos galima priskaityti prie Town of Lake lietuvių ko-lonijos pionierių. Aplinka, kurioje teko kurtis naujiems ateiviams buvo skurdi ir nyki, nors jau ir buvo pradėjęs reikštis šio krašto visuomeninis gyvenimas ir ėjo gan gyvas naujos parapijos organi-zavimo darbas.

Iš pradžios į Ameriką atvažiavo senis Bačiūnas vienas su Juozuku ir tik po keletos metų jis atsiėmė iš Lietuvos savo žmoną ir kitus du sūnus: Aleksandrą ir Vladą, kurie buvo jaunesni už Juozą.

Senis Bačiūnas iš profesijos buvo mašinistas. "Aš dirbu ten, kur dūmai rūksta", jis mėgdavo sakyti. Jis gavo darbą kaip mašinistas Swifto skerdyklų bendrovėje ir čia išdirbo visą savo gyvenimą.

Bačiūnai iš pradžios vertėsi gan vargingai. Ta skurdi še-mos medžiaginė būklė kilo ne tiek dėl šeimos galvos kaltės — senis Bačiūnas buvo neblogas amatininkas ir darbštus vyras — kiek dėl bendros ano meto Amerikos ekonominės padėties. Bačiūnai, išlipę į Naujojo Pasaulio krantą, pateko tiesiai į žiaurios depresijos glėbį.

1893 m. JAV prezidentu antrą kartą buvo išrinktas Gro-veris Clevelandas. Ir tik jam perėmus pareigas krašte prasidėjo vie-na juodžiausių depresijų Amerikos istorijoje.

H. W. Elsonas, savo 1952 m. išleistoje istorijoje "History of the United States", tarp kitko apie kalbamą depresiją taip rašo:

Dėl geros ir ištikimos
vadovybės

RINK

JULIUS J.

PETRASH

CLERK
MUNICIPAL COURT

RINKIMAI NOV. 5, 1957

Remiamas Cosmopolitan Demo-
cratic League of Cuyahoga Coun-
ty, pirm. Andrew Dono, ir darbi-
ninkų.

"Krašto biznis buvo sujauktas, o paskum kilusi ir keletą metų už-trukusi pramonės depresija buvo viena žiauriausių mūsų krašto istorijoje. 1893 m. panika, kuri jau buvo pradėjusi telktis per ke-letą mėnesių prieš Clevelandui perimant pareigas, kilo dėl įvairių susikryžiusių veiksnių. Ji buvo krašto finansinio stovio, visuo-menės noro taupyti auksą, netikros sidabro padėties, perreproduk-cijos ir kitokių ekonomistų plunksna neapbūdinamų priežasčių pa-sėka". (864 ps.).

Daugybė fabrikų užsidarė, ir armijos bedarbių lankiojo miestų gatvėmis. Nebepakeliamo skurdo slegiami darbininkai griebėsi streikų. Ypatingai didelis streikas įvyko Chicagoje, Pull-mano Vagonų Bendrovės fabrikuose. Streikas taip įsisiūbavo, kad prezidentas Clevelandas matė reikimą pasiųsti kariuomenę jį mal-šinti.

Bačiūnai turėjo paragauti karčių depresijos, "skanskonių". Bačiūnas, atsimindamas anuos laikus, sako: "Tuomet 5-6 vyrai per dieną maitinosi viena silke, seha duona ir vandeniu". Depresijos atostigloji žymiai ėmė rodytis tik 1897 m.

Depresijai praėjus, Bačiūnų reikalai kiek pagerėjo, bet ne-ligam: užpuolė kita nelaimė — liga. Tuo metu Chicagoje dar ne-buvo lietuvių gydytojų. Tad seniai Bačiūnai susirgus teko kreip-tis į daktarą lenką, kažin kokią žurowskį. Tas užbūdęs, kad Ba-čiūnas turi susitaupęs keletą centų, "gydė" jį porą metų, t. y. tol, kol iššūlpė paskutinį skatiką. Bačiūnų šeima atsidūrė tokioje skur-džioje būklėje, kad turėjo kurti laiką maitintis iš miesto teikiamos pašalpos, o vaikai turėjo rinkti anglis nuo geležinkelio, kad turėtų kiek kuro žiemą.

Sužinoję apie Bačiūno nelaimę jo fabrike draugai sumetė kiek pinigų ir patarė kreiptis į kitą gydytoją. Naujas gydytojas ligonį pagydė per vieną mėnesį, ir Bačiūnas galėjo vėl grįžti į savo darbą.

(Bus daugiau)

GREIT

PATIKIMAI

PIGIAI

Mūsų siuntiniai pasiekia gavėją Mes duodame 100% garantiją. Pailginkite mūsų firmos kainas per 3-6 savaites. Kad siuntinys pasiekia gavėją su kitų firmų kainomis.

MŪSŲ KALĖDINĖS DOVĀNOS

Kaip ir praėjusiais metais, taip ir šiemet BROWNEJONES LTD, LIETUVIŠKAS SKYRIUS praneša: kiekvienas, kuris užsakyti vidutinės vertės siuntinį (ne standartinį) gaus apdoje išvardintus dalykus, kaip nemokamą dovaną pasirinkimui vieną iš jų:

1. 3 moteriškas skareles 27x27, vilnonės.
2. 6 svarus cukraus.
3. 1 vyriškas vilnonis šalikas.
4. 1 skustuvą solingen ar Sheffield išdirbino.
5. 4 1/2 yds. moteriškai suklei medžiagos.
6. 1 plaukams kirpti mašinėlė 0-0000.
7. 3 poras moteriškų kojinių.
8. 3 poras vyriškų kojinių.

STANDARTINIS SIUNTINYS MATERIAI

SVORIS — 9 svarai. Kaina: US \$45.00.

- 4 1/2 yds. moteriškai suklei medžiaga.
3 yds. 54" medžiagos kostiumui, labai stiprios, visiškos šalvos, pilkos spalvos.
1 pora žieminių apatinių.
1 grynios vilnos moteriškas megstinis, ilgom rankovėm.
2 poros moteriškų kojinių.
3 vilnonės skarelės 27x27.
1 svaras šokolado.

STANDARTINIS SIUNTINYS VYRŲ

Svoris: 7 svarai. Kaina: US \$50.00.

- 3 1/4 yds. medžiagos kostiumui, lygus, ar juostuotas, vilnonis.
3 yds. medžiagos viršutiniams baltiniams. Įvairiausių spalvų.
1 atlenkiama apikaklė megstinis, ilgom rankovėm, vilnonis.
1 pora žieminių apatinių, šiltų.
1 pora vilnonių kojinių.
1 vilnonis šalikas 60x11.
50 cigarečių Players.

STANDARTINIS SIUNTINYS NR. 17

Svoris: 16 svarų. Kaina: US \$110.00.

- 3 1/4 yds. geros rūšies atkarpą vyriškam kostiumui.
3 yds. grynios vilnos atkarpą moteriškam paltui.
3 yds. grynios vilnos atkarpą vyriškam paltui.
3 yds. stiprios minkio medžiagos moteriškam kostiumui.
1 vyriškas, žieminis "Windcheater" megstinio pavyzdžio, užtraukimas "Zip".
1 moteriškas vilnonis megstinis, ilgom rankovėm.
1 vilnonis vyriškas šalikas.
3 vilnonės moteriškos skarelės.
1 skustuvą, Solingen, ar Sheffield išdirbino.
1 moteriška blusutė.

Visos kainos ir mokesčiai yra jau įskaityti. Gavėjas nieko neturi primokėti.

PRASYKITE MŪSŲ KAINARAŠČIŲ. IS JU JUS GALITE PAPILDYTI IKI PILNO SVORIO PASI-RINKDAMI NORIMŲ DALYKŲ JŲ SIUNTINIUI.

RASYKITE TIK LIETUVIŠKAI: BROWNEJONES — LIETUVIŠKAM SKYRIUI VISI JŲ PA-GEIDAVIMAI BUS GERIAUSIAI ĮPILDYTI PASKUBĖJUS. KAD NEPAVĖLYTOTUMĖTE PASIŲ-TI DOVĀNŲ JŲ ARTIMIESiems I LIETUVĄ.

NEGALINTIEMS IS KARTO SUMOKĖTI, DUODAMAS IŠIMOKĖTI DALIMIS. TERMINAS IKI KELIŲ MĖNESIŲ.

BROWNEJONES
LTD.1, Norfolk Place,
London, W. 2, England

BIBLIOTEKA REIKALINGA JŲ PARAMOS

J. NAVICKAITE-PUSKORIENE

Pernai Dirvoje buvo atspaus-tas mano straipsnis apie Cleve-lando Viešąją Biblioteką. Trum-pai apžvelgus jos istoriją, knygų rinkinį bei specialius patarnavi-mus visuomenei, pabrėžiau, kad Clevelando miesto piliečių dėka ši institucija išaugo į vieną di-džiausių ir vertingiausių kultū-ros centrų visoje Amerikoje.

Šiandien ši biblioteka yra rei-kalinga Jūsų, kaip balsuotojų, paramos. Ateinanti antradienį, lapkričio mėn. 5 dieną Clevelan-do mieste vyksiančiuose rinki-muose norima praveisti visą elę taip vadinamų "bond issues" — pasifilmų pagerinti miesto pa-tarnavimus savo piliečiams. Vien-as iš jų liečia biblioteką.

Biblioteka prašo Jūsų atiduoti savo balsu už Bond Issue No. 14, pavadintą Cleveland City School District Proposed Bond Issue Library Purposes, kuris įgalintų mus nupirkti Cleveland Plain Dealer laikininių pastatų.

Šiandien Centrinėje Bibliote-koje jau nebeužtenka vietos knygų rinkiniui, kuris iš 569,000 to-mų 1925 metais užaugo ligi 1,563,000. Ją statant nebuvo nu-matyta, kad ji taip sparčiai plė-sis ir šakosis. Nuo naujojo pa-stato atidarymo 1925 metais ligi šiol susikūrė šeši nauji departa-mentai: Biznio Informacijos, Li-goninių ir Institucijų, Suaugu-siųjų švietimo, Jaunimo, Filmų Biuro bei Reklamos.

Rinkinyje akliems, kuris ap-ripiama literatūra: visų šiaurės Ohio valstybės, yra taip sugrū-dinti, kad jo dalį reikėjo perkelti į katilų kambarį. Perteklius iš kitų departamentų yra pakrau-tas sandėlyje esančiame Hamil-ton gatvėje, bet šie nėra nei tal-pūs nei lengvai prieinamas.

Cleveland Plain Dealer'io sa-vininkai, padarydami laikininių pa-statų su didesne nuosida bibliote-kai ir suteikę vienintelę ir taip



Juozas ir Ona Ginkai mini vedybinio gyvenimo 36 metų sukaktį

Sukaktuvininkai yra anksty-venės kartos ateiviai. Jau dau-gelį metų laiko Brooklyn N. Y. (495 Grand Street) kavinė-cuk-raus, kuri yra tapusi šios kolo-nijos lietuvių susitikimo vieta. Kavinė užlaikoma pavyzdinai ir atsilankiusieji svečiai būna šei-mininkų maloniai priimami ir aptarnaujami. Ypač yra jaučia-ma šeiminkės p. O. Ginkuvie-nės rūpestinga ir nuoširdi globa.

Juozas Ginkus be tiesioginio darbo savo versle, nemaža laiko ir jėgų skiria visuomeninei veik-lai. Apie 30 metų jis išlaikė ir vadovavo lietuviškai radijo va-landai. Per ją lietuviška daina ir žodžiu palaikė vietos kolonijos lietuvių tautinę dvasią. Jis daly-vauja centrinės BALFO ir ALTO vadovybėse, yra Amerikos Lie-tuvių Tautinės Sąjungos 1 Sky-riaus garbės pirmininku, Preky-bos Buto pirmininkas, Tautinės Akademinės Korporacijos Neo-Lithuania mecepatų ir kitų or-ganizacijų aktyvus narys.

Praėjusio karo metu J. Gin-kus išplatino JAV paskolos lak-tų daugiau kaip už vieną milijoną dolerių, už ką Amerikos vyriaus-ybė jam suteikė Mėlynosios Bri-gados generolo titulą.

retai pasitaikanti proga biblio-tekos augimo problemai išsprę-ti.

Jeigu balsuotojai bijotų didė-lio mokesčių pakėlimo, norėčiau pastebėti, kad pravedimas No. 14 šiuose rinkimuose Jums kainuo-tų tik apie 8 centus metams už \$1,000 vertės nejudomo turto.

Atsirdus daugiau klausimų prašau kreiptis į Centrinę Bib-lioteką.

Vedybinės sukakties proga Juozo ir Onos Ginkų draugai, ar-timieji ir bičiuliai linki sukaktu-vininkams geriausios kloties to-limesniame jų gyvenime.

August Pryatel

kandidatuoja į Municipal Court teisėjus. Jis tiki, kad gyvento-jai jį tam darbuo vėl perrinkti, nes savo pareigas yra geriausiai atlikęs.

Jis yra gimęs slovenų ateivių šeimoje, išėjęs sunkią gyvenimo mokyklą ir gerai pažįsta, ką reikiama per vargus pasiekti mok-slą. Pažindamas sunkiasias są-lygas, jis ir savo nelengvam dar-bui gali parinkti pačius teisin-iausius sprendimus.

Elmer G. Bartunek

buvęs Ohio valstybės registratū-ros narys, kandidatuoja į Cle-veland Municipal Court clerko vietą. Darbu esąs gerai pasi-ruošęs, turintis praktikos, mės-tas žmonių padėti. Jo skelbi-mas spausdinamas šiame nume-ryje. Jis tikisi, kad bus rinki-muose paramtas ir už jį bus at-duotas balsas.

Julius J. Petrash

kandidatuojamas į Municipal Court clerko vietą, teigia, kad la-bai daug lėšų išmėtoma viešajai neteisingai. Toki kaltinimai jis palaiko ir prieš dabartinį gu-bernatorių. Todėl jis eina į rin-kimus norėdamas žmonėms pa-dėti ir daug sutaisyti. Jo skel-bimai yra Dirvoje jau antrą sa-vaitę. Jis, gyvendamas lietuvių rajone, mano, kad lietuviai už jį ir atiduos savo balsą. Jam ypatingai rūpi vyresnio amžiaus žmonių gera apsauga. Ir jis už tal yra pasiruošęs kovoti.

Atgal

JUDGE AUGUST

PRYATEL

OF

MUNICIPAL COURT

Remiamas Cleveland Bar Association.

Teisėjas Prayatel yra patikėtas Frank J.

Lausche.

X

AUGUST PRYATEL

Balsuok UZ BONDS dėl

- KULTūros CENTRĄ
- INCINERATORIŲ
- KELIUS
- TILTUS

NEPADIDES takų ratos!

THE CITIZENS COMMITTEE FOR CITY AND COUNTY BONDS

